

Bratia a sestry,

život kresťana sa má vyznačovať zápasom proti hriechu. Žiaľ, tento zápas veľakrát prehrávame. V srdci veriaceho človeka potom môžu vzniknúť otázky ohľadom vlastnej nehodnosti a pocit zúfalstva nad tým, že hreší.

Keď človek uverí v Krista, nestáva sa bezhriešnym. Veriaci skrze vieru v Ježiša Krista nachádzajú spôsob, ako sa voči vlastnej hriešnosti postaviť. Skrze Boží zákon spoznávame vlastnú hriešnosť. Božie prikázania nám nemajú ukázať iba to, že sme hriešni, ale aj to, čo je dobré a o čo sa máme v tomto svete snažiť. Vďaka Ježišovi nastupujeme ako ospravedlnení hriešnici na cestu spasenia, ktorá končí v kráľovstve Božom.

Ján na začiatku druhej kapitoly uvádza dôvod, prečo napísal svoj list. „*Toto vám píšem, aby ste nehrešili.*“ Jánova epištola sa stala súčasťou biblického kánonu, o ktorom veríme, že v ňom nachádzame Božie slovo. Pán Boh k nám hovorí preto, aby nám ukázal, čo je dobré a vystríhal nás pred tým, čo je zlé. Boh k nám hovorí, aby sme nehrešili.

Ján ďalej napísal, že keď zhrešíme, máme pred Bohom Obhajcu, Ježiša Krista, ktorý priniesol obeť zmierenia za naše hriechy. Tu sa musíme zastaviť, aby to nebolo zle pochopené. Pretože Ježiš ako Obhajca a obeť zmierenia môže navodiť dojem, že Boh je rozhnevaný a potrebuje od ľudí obeť, ktorou by bol utíšený Jeho hnev. Takúto predstavu o božstve poznáme z gréckych mýtov. Tam verili v bohov, ktorým ľudia prinášali obeť a niekedy aj ľudské, aby si ich naklonili na svoju stranu, alebo aby utíšili ich hnev, ktorý vnímali, že sa prejavil napr. v malej úrode. Biblia nám však predstavuje Boha úplne inak. Boh je láska. Boh hovorí k človeku, aby ho viedol. Boh je všemohúci a človek s Ním nemôže manipulovať. Áno, v Biblii čítame o Bohu aj to, že sa hnevá, aj o tom, že je spaľujúcim ohňom. Čítame dokonca o Božej nenávisti, ale vždy to bola oprávnená reakcia na hriech a nespravodlivosť.

Ako potom rozumieť Ježišovej obeti zmierenia? Dobré je to vyjadrené v 2. liste do Korintu: *Boh bol v Kristovi zmieril svet zo sebou.* (5, 19) Počujeme, kto mal úžitok z Kristovho zmierenia? Ježišova obeť zmierenia nemala utíšiť rozhnevaného Boha. Ježiš sa obetoval za nás. Zmluvu, ktorú Boh uzavrel s ľuďmi, neporušil Boh, ale ľudia. Nie Boh opustil človeka, ale človek sa vzbúril voči svojmu Stvoriteľovi. Zmierenie nepotrebuje Boh, ale my. Ježišova obeť zmierenia nám otvorila dvere k Bohu, a teda k jedinej záchrane.

My sme k Bohu nemohli prísť kvôli našim hriechom, a preto prišiel Boh k nám. Keď zhrešíme, môžeme prosiť Ježiša o odpustenie. Tu hrozí nebezpečenstvo, že sa z toho stane taký automatický proces a kresťan si prestane vážiť Božiu milosť.

Ján nás v epištole ďalej nabáda k tomu, aby sme žili podľa Ježišových prikázaní. Ak zachováme Jeho slovo, Jeho láska sa v nás stáva dokonalou. Žiť pod Božou milosťou, znamená pre nás to, že máme žiť tak, ako žil On. Život Pána Ježiša sa nevyznačoval iba striktným dodržiavaním prikázaní. Ježiš učil, že viera v Boha nás má viesť v živote. Božie slovo má formovať to, ako pristupujeme k druhému človeku. Čo sa týka prikázaní, nezostával iba na povrchu, ale išiel do hĺbky. Sám to vysvetľoval v jednej svojej reči, ktorá je napísaná v Matúšovom evanjeliu a my ju poznáme ako Kázeň na hore.

Ježiš vykladal prikázania, ktoré hovoria o tom, ako sa máme správať k iným ľuďom. Konkrétne to boli prikázania Nezapíj sa, Nesuduj a Nebudeš krivo prisahať. Myslím si, že poznáme Ježišov výklad, a tak sa zastavím len pri tom, ako Ježiš vysvetľoval prikázanie Nezapíj sa. Ježiš povedal, že proti tomuto prikázaniu sa previnuje nielen ten, kto by inému siahol na život, ale aj ten človek, ktorý iného pohani, zneváži alebo vo svojom srdci odsúdi. Ježiš učil, že nie je v poriadku, ak máme v srdci nenávisť, ak sú naše vzťahy narušené. Ježiš teda narušil myslenie pokrytco, ktorí si mysleli, že nezahrešili, ak iného nezabili, ale pritom mali srdce plné nenávisti. Ježiš viedol ľudí k tomu, aby úprimne túžili po dobre druhého a nežili len formálne podľa Božích prikázaní. Podstatou všetkých prikázaní je láska.

Alebo sa pozrime na to, ako raz za Ježišom prišiel bohatý mládenec. Chcel vedieť, ako je možné získať večný život. Mládenec Ježišovi povedal, že všetky prikázania dodržiaval od svojej mladosti. Ježiš mu povedal, aby rozdal svoj majetok chudobným a stal sa Jeho učeníkom. Mládenec bol ochotný podvoliť sa prikázaniam. Ježiš to pokladal za dobré, ale to nebolo všetko. Ježiš nevystupoval proti prikázaniam, ale proti zjednodušenej predstave toho, čo je to Božia vôľa. Je to zvláštne, ale akoby sa dalo žiť podľa prikázaní, a predsa nežiť podľa Božieho slova. Resp. niekto si myslí, že žije podľa Božích prikázaní, a predsa ich porušuje, keď nerozumie tomu, prečo ich máme a splňa ich len povrchne.

Prikázania nie sú iba nejaké obmedzujúce poučky, ale Božie slovo, ktoré nám má ukázať, čo je v živote dôležité a správne. Ježiš nás vyzýva k nasledovaniu. Je to nielen bezmyšlienkovité dodržiavanie niečoho predpísaného. Je to každodenný zápas o život v láske podľa Božieho slova. Toto vidíme na živote Ježiša Krista.

Keď svojim učeníkom hovoril o tom, ako sa majú správať jeden voči druhému, tak im nepovedal nejakú vznešenú múdrosť, ale ukázal im názorný príklad. Sklonil sa a umyl učeníkom nohy. Urobil to preto, aby videli, že sa nemajú jeden nad druhého povyšovať, ale slúžiť si navzájom. Žiť tak, ako žil Ježiš, znamená hľadať Božiu vôľu a prijať ju za svoju.

Bratia a sestry, Božie slovo nás vedie, aby sme nehrešili. Keď zhrešíme, vyznajme to Bohu. Vďaka Ježišovi už nie sme kvôli vlastnej hriechnosti odsúdení. Máme zástancu v nebesiach. Ako aj napísal Pavol v Liste do Ríma: *Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Je to Boh, ktorý ospravedľňuje. Kto ich odsúdi? Je to Kristus, ktorý umrel, ba i z mŕtvych vstal, je po pravici Božej a prihovára sa aj za nás.* (Rim 8, 33-34) Božia milosť je veľká a smieme z nej čerpať, keď nás naše hriechy ťažia. Skrze Ježiša sme ospravedlnení od hriechov. Ježiš je obeť zmierenia za hriechy celého sveta! K Ježišovi môžeme prichádzať takí, akí sme a vyznávať mu svoje hriechy. Zároveň sa máme usilovať o to, aby sme žili podľa Božieho slova. Jedine tak budeme žiť v pravde. Jedine tak sa v nás Jeho láska stane dokonalou. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Efezským v 4. k.:

„Ale buďte vospolok dobrotiví, milosrdní, odpúšťajte si, ako aj Boh odpustil vám v Kristovi.“ Milosť nášho Pána, Ježiša Krista, láska Božia, dar a účasť Duchu Svätého, nech je a zostáva s nami všetkými odteraz až naveky. Amen.